

عنوان مقاله:

بررسی سندروم دانش آموزان کم آموز و راهبردهای آموزشی برای معلمان

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ادریس بیداری - دانش آموخته آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان کردستان، پردیس شهید مدرس سنندج، ایران.

بصیر کریمی - دانش آموخته آموزش مشاوره و راهنمایی، دانشگاه فرهنگیان کرمانشاه، پردیس شهید رجایی، کرمانشاه، ایران

بختیار شریفی - دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان کردستان، پردیس شهید مدرس سنندج، ایران.

عبداله سلیم زاده میک - دانش آموخته آموزش عربی، دانشگاه فرهنگیان کرمانشاه، پردیس شهید رجایی، کرمانشاه، ایران.

امیر صفری - دانش آموخته آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان کردستان، پردیس شهید مدرس سنندج، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف اصلی پژوهش شناخت سندروم کم آموزی دانش آموزان است، دانش آموزان دیرآموز گروهی از کودکان هستند که بهره هوشی معادل ۷۰ تا ۸۵ دارند و حدود ۶/۱۳ درصد کل جمعیت را تشکیل می دهند. این گروه از کودکان دارای هیچ گونه علامت جسمی یا ظاهری مشخصی نیستند و به جز در امور تحصیلی و فعالیت های پیچیده ذهنی که ممکن است با شکست مواجه شوند در سایر امور زندگی می توانند مستقل عمل کرده و موفق شوند. هدف پژوهش این است که از طریق شیوه های و راهبرد های آموزشی مناسب یاددهی و یادگیری مناسب و هدفمند به معلمان کمک کند تا فرایند یادگیری دانش آموزان را تسهیل نمایند. دانش آموزان دیر آموز دارای محدودیت های محیطی هستند که اثر خود را بر روی پیشرفت تحصیلی آنها می گذارد. این دانش آموزان پس از شکست های پیاپی تحصیلی که با آن مواجه هستند در نهایت مجبور به ترک تحصیل از مدرسه عادی می شوند. در نتیجه در تامین نیاز های خویش و یا خواسته های دیگران از آنان دچار مشکلاتی می شوند. در نهایت حس مسئولیت جامعه در جهت پذیرش گروه های متفاوت افراد علی الخصوص دانش آموز بود.

کلمات کلیدی:

سندروم کودکان کم آموز، عوامل تاثیر گذار، افت تحصیلی، راهبردهای آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1773488>

